

מערכי לב

בטאון כולל ערב ישכר באוהליך – ויוניץ אשדוד

גליון מס' 42 פרשת וישלח תשע"ט

צדיקי עולם

י"ח כסלו תקע"ב הרה"ק הרבי רבי ברוך ממעזיבז, ב"ר יחיאל מיכל זי"ע

מורינו ורבינו רבי ברוך זי"ע ממעזיבז, נכד הבעש"ט זי"ע אחי הרה"ק רבי משה חיים אפרים אב"ד סידלקוב בעל דגל מחנה אפרים, שניהם בני הרה"ק רבי יחיאל חתן מרן הבעש"ט זי"ע. הרה"ק ממעזיבז אמר – אבי זקני הבעש"ט הק' כשרצה להעביר שר או מלך מאומות העולם לא השתמש בשום תפלה, רק היה מחליף הסוס במרכבתו – "מיר קענען דאס ניט, נאר מיר באניצן אויך ניט קיין תפלה, מיר דער ציילין א מעשה..." (אנו איננו יכולים לעשות כמותו, אבל תפילה גם כן איננו צריכים – אלא אנו מספרים סיפור ובוה פעילים מה שצריכים). הרה"ק רבי יעקב שמשון משפטייווקע נקלע פעם בל"ג בעומר יומא דהילולא דרשב"י אצל חכם אחד מארצות המערב, בתוך דיבורם שאלו החכם, האם ברצונו להיות עכשיו במירון בהיכלא דרשב"י וענה הרה"ק, ואם כן הוא רצוני... ואמר החכם – שהוא שולח עכשיו שליח לרשב"י לשאלו כמה דברים שתומים שהוקשו לו בזהרר הק', ואם ירצה יאחו באבנטו של השליח ויצטרף עמו ויגיע לשם. בהגיעם לא נתנו לו להיכנס לפני ולפנים כי הרשב"י ישב ועסק בתורה עם אליהו הנביא וזכור לטוב ועם הרבי ר' ברוך ממעזיבז, ורק השליח נכנס לשאלו שאלותיו וביקש שיתנו גם לאורחו להיכנס ואמר רבי שמעון שישאלו לרבי ר' ברוך האם להכניסו, ולא הסכים. כעבור זמן פגש הרה"ק משפטייווקע בהרה"ק הרבי ר' ברוך וכיבדו בדרך ארץ וביוותרת הכבוד – מה שאין כן לפני זה, שהיה ביניהם דין ודברים – ואמר לו הרה"ק ממעזיבז – ואם לא רואים את ברוך שנמצא בהיכלו של רשב"י אין צריכים לנהוג בו בדרך ארץ...? צדיקי דורו אמרו עליו שהוא עילוי בחכמת הקבלה. פעם היו כמה צדיקים אצלו ביניהם הרה"ק מאפסא והסב איתם לסעודה, וכיבד לכל אחד שיאמר מעט וזהר, ואח"כ אמר רבי ברוך בעצמו מעט וזה"ק. כשגמר לומר את הוזהר קם על רגליו והכריז : איזראסטו רבי שמעון (ברוך הבא רבי שמעון בשפת רוסית). ואמר הרה"ק מאפסא : חשבנו שלפחות פירוש המלות של הוזהר ידענו, ועכשיו ראינו שגם את פירוש המלות איננו יודעים. כידוע שרבינו הרה"ק הרבי ר' ברוך זי"ע א"א היה בעל בכי גדול פעם שבת הרה"ק רבי משה עבי מסאוורין זי"ע אצלו בשבת וכשהגיע רבינו למודה אני לפניך... על כל הטוב שעשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי בכה מאד, ושאל ממילא שצריכים להודות על הטוב שעשה עמנו אבל למה צריכים להודות על מה שאתה עתיד לעשות עמי, ותירץ הוא בעצמו שהיות שיש כאלה אשר אין מכירים בחסדים שהקב"ה עושה אתם לכן צריכים להודות לכתחילה לפני שעושה אתנו חסד, ורבינו בכה מאד, שאל אותו הרה"ק מסאוורין למה הוא בוכה הלא תירץ יפה מאד את הקשיא, ענה רבינו ואמר אבל איך יכול להיות שאנשים לא יכירו בחסדים ורחמים שהקב"ה עושה אתנו.

בנושא התפילה

וישלח יעקב"ב.

- ו**יאמר יעקב אלוקי אבי אברהם, הבה ונתבונן במבט מעמיק בפסוקים.
- י**עקב בחזר האבות איש תם, עומד ומתחנן על נפשו בבכי ממעמקים.
- ש**מא נשאלו מה לך כי תרעד? הרי הובטחת שזרעך יעמוד עדי עד.
- ל**א ממי שאחזיתו עדי אובד, אלא אמירה מפי הכל יכול – לבר.
- ח**טא שמא ח"ו לנפילתו יגרס, מזאת פחד צדיק כולו ללא מתום.
- י**ותר ויותר על ליבנו לסעור ולפעם, בזכרנו או כמה הרבינו לאשום.
- ע**לינו לחזר בדעתנו גם את זאת, כי הבטחה לא קיבלנו וגם לא אות.
- ק**יום חיינו ילדים וגם מזונת, אם רצונו הכל באופן טוב ונאות.
- ב**תפילה נתאמץ בעז ותעצמות, כי רק כך נצלה בשלום את נוה התלאות.

השונה הלכות

הרה"ג ר' יעקב זילברשטיין שליט"א

תשובה לשאלה שבגליון מספר 41: הרב זילברשטיין השיבם שישאלה שכזו נשאלה בעבר אצל חוצנו, הנאון הרב יוסף שלום אגלישיב זצוק"ל, ותשובתו הייתה אחת: "כל הורה שמפחד לתפטר לילידיו לרדת מהביט בגלל הנחש, צריך לצאת בהוצאות". "זה לא עניין של בניין זה אנו אחר", הטעים הרב זילברשטיין. "אם מדובר בנחש שהולך בין החצרות - כל דיירי הבניינים הסמוכים לחשוש מכך. מומילא, כל מי שנמצא בתוך וחושש מהנחש - נהנה, בעצם, מלכידתו של הנחש, ועליו להשתדל בעלויות הלכידה". בהקשר לכך אף הוסיף הרב זילברשטיין כי דעתו היא שגם בשבת, אם מוצאים נחש באזור מנוחים, מותר להזמין לוכד נחשים. כל זאת בתנאי אחד: שהלכוד לא נהנה מהנחש, שכן יש לוכדי נחשים המוכרים את הנחש לבית ספר לרפואה. במקרה כזה מדובר במלאכה שצריכה לנפול, ואסור לעשותה בשבת.

פנינה

קטנתי מכל החסדים.

זה לבר, שאנני זוכה להתנהג בענוה, וברוך השם שאנני מרגיש שהכל שלו, ואנני קטן ונבזה חדל אישים, זהו החסד הכי גדול מכל החסדים, שהאדם יכול לקבל מוצנה, מאת ה' מן השמים.

(החווה מלובלין זי"ע)

יורא יעקב מאור, כי במקלי עברתי את הירדן, ועתה הייתי לשני מחנות.

יעקב אבינו בחיר שבאבות, התאונן על מצבו הירוד באמונת אלוקי עולם ובבטחונו בה', (רק ללימוד בעלמא, שהרי אין לנו שום השגה ביעקב אבינו כלל וכלל) שהרי בעבר, 'במקלי' לבד עברתי את הירדן בכח הבטחון, 'ועתה' - אני מהפש תחבולות להינצל - 'הייתי לשני מחנות'... (אמרי חיים - זי"ע).

מסופר שכשהבית הלוי זי"ע, היה רב בבריסק, יום אחד הגיע בבחלה לביתו אחד הסוחרים שבעירו וסח בפניו את דאגתו, וכה אמר האיש: "המשמרה המקומית של הגויים ימ"ש, עורכת עתה חיפושים אחרי סחורה מוברחת, קבוצות של שוטרים עוברות מחנות להנות ובודקות את הסחורה הנמצאת בה, האיש אשר בחנותו תימצא סחורה מוברחת צפוי לעונש של שנים ארוכות במאסר".

והמשיך הסוחר ואמר כששפתיו נוקשות זו לזו: "גדול פחדו עד מאד, שכן חנותי מלאה סחורה מוברחת ומה אוכל לעשות כעת?" כשמוע ה'בית הלוי' את דבריו הכניסו לחדר לימודו, הוציא מארון הספרים את ספר נפש החיים, והחל ללמוד עם האיש את הסגולה הנפלאה שכתובה שם, שכשיכיר האדם ש'אין עוד מלבדו', לא יוכל לשלוט בו שום כח וטבע בעולם.

לאחר כחצי שעה של לימוד העניין, הופיעה בבית הרב אשתו של בעל החנות ובפיה בשורה: "ניצלנו!!" וכשקולה נרגש סיפרה, שהשוטרים סיימו זה עתה את בדיקת החנויות באזורם, ועל החנות שלהם דילגו, וכך היה המעשה: "מיקום החנות הוא בחצר גדולה שמכל רוחותיה היו חנויות, והשוטרים עבדו שעות רבות ועברו מחנות לחנות, עד שהתעייפו ועצרו לנוח ולאכול, וכדי שידעו היכן להמשיך אחר ההפסקה, עשו סימן על חנותנו. משנגמרה ההפסקה התעורר ויכוח בין השוטרים האם הסימן מציין את המקום שבו סיימו את מלאכתם לפני ההפסקה, או שמא זהו סימן של החנות אשר ממנה עליהם להתחיל את המלאכה מעתה, לבסוף הוכרע הויכוח כדעת האומרים שחנותנו כבר נבדקה, ובדרך זו עזרנו ה' וניצלנו", סיימה האשה בקול נרגש מגודל הנס.

כל זה אירע באותה שעה שבעל החנות ישב עם הבית הלוי והגה בסגולה הנפלאה, ודבק במחשבת 'אין עוד מלבדו'!!!

הסיפור הבא, הוא אמתי לחלוטין למעט שינוי השם המתבקש והבאנו אותו מפי עדי המעשה: היא נקשה על הדלת, נקישות קלות ועדינות, כרצה ואינה רוצה שהדלת תיפתח. היא רוצה שהדלת תיפתח, כדי שתוכל לפחוק, לשחרר, לפתוח את סגור לבה. אבל היא גם לא רוצה, כי הפחד לחשוף ולהיחשף, לבטא במילים את אשר קרה ולפרוש את התמונה המלאה, הפחד הזה עדיין כאן, משתק אותה כמעט לחלוטין. דלת הבית נפתחה, ובעלת הבית קידמה את פני האורחות בחיוך. הלא ביתה פתוח בדיוק למטרה זו, היא רגילה באורחים שבאים לשפוך את ליבם, לבקש עצה ותושיה במגוון נושאים. האורחות של הערב נראתה בדיוק כזאת, נסערת, נרגשת ומודאגת כאחד. גם הרב, הוא הרב אהרן דוד ניישטאדט שליט"א, רבה של קהילת 'קהל חסידים' בשכונת נווה יעקב בירושלים, הוזעק מיד. מתח החשמל באוויר זעק שסיפור חיים מסעיר במיוחד עומד להיחשף עכשיו, וזה מספיק חשוב כדי לעצור את כל העיסוקים הבעורים. הרוח החורפית הירושלמית שרקה בעוז מבחוץ, גיצי הברד הלמו על החלונות בכל הכת, ובבית פנימה, על יד תנור מוסק וכוסות תה מהבילות, פתחה האשה וסיפרה: "היום זה שנתיים, שנתיים מאותו יום", היא אמרה, כאילו מובן מאליו במי ובמה מדובר. "הערב ימלאו שנתיים, מהערב הראשון בו 'רובי' שלנו לא חזר הביתה, בחר לעצמו מקומות אחרים לנהל את חייו", זה כל מה שהצליחה לומר, עד שהתייפחה בכבי נסער. משנרגעה קמעא, הצליחה לספר את הדברים לאשורם: "רובי היה ילד מצטיין, הפרח של הבית שלנו. לא יודעת מה קרה לו, בשלב מסוים הוא פרק ל'ע את עול המסגרת הלימודית, חיפש לעצמו עיסוקים אחרים... האווירה בבית הפכה לכאובה ומתוחה, ראינו את הילד קמל מול עינינו ואין לאל דינו להושיע...", היא ניגבה סוררת. "אז, אחרי שההידדרות נמשכה ברצף כמה חודשים, הגיע הערב הזה, ט"ז בשבת תשס"ב. היה קר, חורפי מבחוץ וקפוא מבפנים... כי זה היה הערב בו רובי לא חזר הביתה, לא חזר... חיכינו לו ערים, ניסינו להבין מה קרה, היינו רגילים שהוא חוזר בשעות מאוחרות, אבל רק לקראת שתיים בלילה הוא התקשר, וביקש שלא נדאג כי טוב לו, והוא לא מתכנן לחזור, ורגע אחר כך הוא ניתק את השיחה.

"ניסינו לחזור לאותו מספר, אך היה זה טלפון ציבורי. מאותו יום רובי ניתק קשר, לא מגיע ולא מבקר, לא רוצה לשמוע ולא רוצה להכיר את המשפחה. פעם בתקופה אנוחה מקבלים דרישת שלום ממסעותיו בעולם הרחב, או ממישהו שראה אותו אי שם בעיר זרה ונידחת, אך הוא לא רוצה כל קשר איתנו, בורח מאתנו כמטחוני קשת... "זה קורע לב", הוסיפה האם ושוב פרצה בככי, "לא הפסקתי לחשוב עליו, מה קורה איתו, איפה הוא, מה מעשיו ומי זאג לו. זה כאילו נלקחה ממני חתיכת לב ונשלחה אל הבלתי נודע... הבושות כבר לא מעניינות אותי, מה יגידו השכנים זה כבר לא נושא. יש רק נושא אחד, והוא רובי שלנו, ילד פרח שנעלם לנו בין האצבעות, שהחליף באר מים חיים בבורות נשברים של צחנה וזוהמה. אני לא עומדת ביגון הזה, מה אוכל לעשות?"

הרב והרבנית האדינו בקשב לדברי האם, לכאב הלב הנורא והמיסר שבצבץ מכל מילה ובקע מכל דמעה. הם ביקשו ממנה לשתות משהו ולהירגע, לשבת בנוחות על הספה ולהשיב את נפשה. רק אחרי כמה דקות, החלה הרבנית בהצעתה המפתיעה: "כח הרגש שלנו, הוא כח חזק ביותר, שאיננו מודעים לעוצמתו ויכולותיו. כרגע, הרגש כלפיו קשה מנשוא, הן הכאיב כל כך, התרחק מהוריו מולידי, והתחושות כלפיו נעות בין זעם לאכזבה, בין צער לתסכול מתמשך. בוא ננסה לשנות דיסקט...". אמרה הרבנית, ופרשה את ההצעה המהפכנית: "אני מציעה, שמהיום ואילך, מדי יום ביומו, תנסי למצוא שעת ערב רגועה, ותכתבי לו מכתב מרגש ומחמיא, על הצדדים היפים שבאישיותו. נכון, זה לא קל - הרי דמותו מצטיירת דווקא דרך הצדדים הכאובים והקשים, הרי בבואתו יוצרת תחושה לא נעימה, אך אפשר לנסות להיזכר בחוויות ילדות מעוררות נוסטלגיה, או במידה טובה שטרם חלפה מנפשו...". המשך יבוא בשבוע הבא בעזהש"ת.

"פרנסי השבעה לכולל ערב"

<p>לרפואתה השלימה והמהירה של הילדה הודיה בת רחל שתחי' בתושה"י</p>	<p>והוכיח במישור לענוי ארץ.</p>	<p>לרפואתו השלימה והמהירה של האברך היקר והחשוב משה בן פרומט רבקה שיחי' בתושה"י</p>	<p>הרה"ח ישראל יצחק פריד הי"ו לונדון יצ"ו לע"נ אביו הרה"ח חיים מאיר ב"ר מנחם מנדל ז"ל י"ד כסליו - תנצב"ה</p>
<p>הרה"ר יצחק אייזיק ורטהיימר הי"ו ענפולה לע"נ אביו היקר ותושה"י הרה"ח מרדכי עזריה בהרה"ח יהושע ז"ל י"ד כסליו - תנצב"ה</p>	<p>אנגל חורי אירוח במיון קרוב מאוד לציון התנא האלוקי רשב"י זיעעכ"א. מתיריים גותים נוף מדהים ע. אנגל 052-3276734</p>	<p>מרכז המחשבים אשדוד רחוב בעל הנס 22 טלפון- 08-864-2439 שירות ואדיבות</p>	<p>הרה"ר בנימין שמחי הי"ו עורך דין - אשדוד לע"נ אביו היקר באדם הרה"ר אליהו בן רבקה ומשה יכוננס לברכה תנצב"ה.</p>